

Απομαγνητοφώνηση ομιλίας Τζέρεμι (48:55 – 1:00)

Καλησπέρα σύντροφοι! Ευχαριστώ για την πρόσκληση. Ευχαριστώ πολύ για αυτή την πρόσκληση να έρθω στο συνέδριό σας και σας ευχαριστώ για την ευκαιρία που μου δίνετε να σας απευθυνθώ. Είμαι εντυπωσιασμένος με όλες τις διαφορετικές εκστρατείες, σκοπούς ενώσεις, οργανώσεις βάσης που έχουν προσκληθεί για να περιγράψουν πως τα πράγματα αλλάζουν πώς οι ίδιες οι πολιτικές εκστρατείες αλλάζουν και οι νόες των ανθρώπων. Διότι πολύ συχνά τα πολιτικά κόμματα πιστεύουν ότι είναι πολύ όμορφο η κατοχή σιλό, το σιλό είναι κάτι όμορφο και οτιδήποτε δεν είναι σιλό δεν είναι καλό. Πρέπει να ακούσουμε το μήνυμα που έρχεται προς τα μέσα. Στην πραγματικότητα δεν χρειαζόμαστε τα σιλό, χρειαζόμαστε μεγάλους ανοιχτούς χώρους που όλοι πρέπει να κατέχουμε μαζί. Και σήμερα είναι συναρπαστικό να βρίσκομαι εδώ στην Αθήνα, να βρίσκομαι εδώ στην Ελλάδα και πάλι, διότι ο ρόλος που διαδραμάτισαν κάποιοι άνθρωποι από τη Βρετανία και πολλές άλλες χώρες ανά τον κόσμο, ο ηρωικός ρόλος της ελληνικής ανεξαρτησίας εναντίον των Οθωμανών είναι κάτι συναρπαστικό πάντα στην ανάγνωση. Πρέπει να πω ότι δεν υπήρχε ενθερμότερος υποστηρικτής της ελληνικής ανεξαρτησίας από τον Λόρδο Βύρωνα. Ο Λόρδος Βύρων ήταν μία εκκεντρική προσωπικότητα η οποία φυσικά δεν ήταν πολύ καλή στη διαχείριση χρημάτων, ενώ ταυτόχρονα έγραψε την πιο εκπληκτική ποίηση. Αλλά πρέπει επίσης να πω ότι η μόνη στιγμή που μίλησε ποτέ στη Βουλή των Λόρδων, που ήταν τότε ένα κομμάτι του κοινοβουλευτισμού στην Βρετανία, μίλησε υποστηρίζοντας μία απελπισμένη ομάδα εργατών στο Νότιγχαμ που έσπαζαν μηχανές, γιατί οι μηχανές που είχαν εισαχθεί από τους εργοδότες έκαναν πολλούς εργαζόμενους, μάλλον έβγαλαν πολλούς εργαζόμενους στην ανεργία, γιατί οι μηχανές καταλάμβαναν την εργασία και οι ίδιοι φέρονταν ότι καθυστερούσαν την πρόοδο. Μα οι ίδιοι ήθελαν να προασπίσουν το επάγγελμά τους και ήθελαν ένα κομμάτι του πλούτου. Δεν ήθελαν να εξωθηθούν στην ανεργία και στη φτωχοποίηση και ο Λόρδος Βύρων πολύ γενναία μίλησε προς υποστήριξη τους. Τελικά πέθανε στην Ελλάδα ως κομμάτι της δικής σας εκστρατείας για τη δική σας ανεξαρτησία. Έγραψε αρκετά ποιήματα, αλλά θυμάμαι μία στροφή του που λέει: η αντιξοότητα είναι το πρώτο μονοπάτι προς την αλήθεια. Σκεφτείτε το. Είναι πολύ ενδιαφέρουσα σκέψη και η στρατηγική σας αλλά και οι εκστρατείες σας, ο τρόπος με τον οποίο αντισταθήκατε στους ναζί κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, ο εμφύλιος πόλεμος που ακολούθησε στην Ελλάδα αλλά και οι απεγνωσμένοι καιροί των συνταγματαρχών στην Ελλάδα, όλα αυτά αποτελούν μία πραγματικότητα και τότε η επίθεση κατά του βιοτικού σας επιπέδου, η επίθεση κατά τόσων προγραμμάτων στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή έγινε από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Και φυσικά αφού ήταν κατά των δημοσίων υπηρεσιών οι μάχες μας είναι κοινωνικές, οι μάχες μας είναι κοινωνικές και φυσικά πρέπει να κατανοήσουμε εν τω βάθει την ιστορία. Ο σοσιαλισμός είναι ένα ιδανικό, είναι το ιδανικό με το οποίο όλοι ζούμε. Πιστεύω ότι υπάρχουν τέσσερα σημεία τα οποία θα έλεγα για τον σοσιαλισμό, αν μου επιτρέπτε: ειρήνη, δικαιοσύνη, ανθρωπισμός και οι σχέσεις μας με τη φύση, με τον φυσικό κόσμο. Πρώτον, ειρήνη. Η Ειρήνη δεν έχει να κάνει μόνο με την απουσία πολέμου, αλλά η ειρήνη είναι κάτι που πρέπει πάντοτε όλοι να παλεύουμε για αυτό. Τι συμβαίνει τώρα στην Ουκρανία; Αυτό που συμβαίνει εκεί είναι λανθασμένο με οιονδήποτε τρόπο και όπως κι αν το δει κανείς. Η εισβολή είναι λανθασμένη, η κατοχή είναι λανθασμένη, ο βομβαρδισμός είναι λάθος, οι θάνατοι είναι λανθασμένοι και φυσικά η καταστροφή πολλών ζώων στην Ουκρανία είναι κάτι λάθος, δεν υπάρχει κανένα επιχείρημα υπέρ αυτού που συμβαίνει εκεί. Η δήλωση που κάνουμε σήμερα από την Προεδρική Διεθνή όπου είμαι εγώ μέλος του συμβουλίου το κατέστησε εξαιρετικά σαφές. Όλοι Οι πόλεμοι πρέπει να ολοκληρωθούν κάποτε. Όλοι οι πόλεμοι τελειώνουν με κάποιου είδους διαπραγματεύσεις, με κάποιο συνέδριο ή με κάποια διαδικασία. Γιατί μα γιατί στην ευχή τα Ηνωμένα Έθνη δεν κάλεσαν σε μία κατάπαυση του πυρός. Γιατί τόσοι πολλοί ηγέτες χρησιμοποιούν μία επιθετική γλώσσα ενώ θα έπρεπε να χρησιμοποιούν την γλώσσα

που θα απαιτεί εδώ και τώρα μία κατάπαυση του πυρός, να σταματήσουν οι σκοτωμοί και να δοθεί η ελπίδα στον ουκρανικό λαό αλλά και προς τους Ρώσους στρατιώτες οι οποίοι πεθαίνουν εκεί επίσης; Και πρέπει να πω ότι όσο πιο πολύ συνεχίζει ο πόλεμος τόσο πιο πολλοί οι θάνατοι τόσο πιο πολύ η καταστροφή τόσο πιο πολύ το μίσος που θα ακολουθήσει όπως και οι οικονομικές και πολιτικές συνέπειες αυτού του πολέμου οι οποίες θα συνεχιστούν. Οι τιμές των τροφών αυξάνουν, στην Βόρεια Αφρική, στη Μέση Ανατολή θα υπάρχουν πεινασμένοι άνθρωποι, όταν οι προμήθειες σίτου δεν φτάσουν από τη Ρωσία αλλά και από την Ουκρανία έτσι ώστε να φτιάξουν ψωμί και οι τιμές θα ανέβουν κατακόρυφα ανά τον κόσμο ως συνέπεια αυτού. Απαιτείται μία σοβαρή παρέμβαση έτσι ώστε να επέλθει μία κατάπαυση του πυρός και μία ειρήνη για τον ουκρανικό λαό. Υπάρχουν πολλοί άλλοι πόλεμοι που λαμβάνουν χώρα, υπάρχουν πάνω από 40 διαφορετικές διαμάχες που λαμβάνουν χώρα επί του παρόντος. Σκεφτείτε τις δεκαετίες πολέμου στην Υεμένη, σκεφτείτε τους θανάτους που λαμβάνουν χώρα στην Υεμένη και την καταστροφή ζωών που λαμβάνει χώρα εκεί. Ο πόλεμος στην Συρία, ο πόλεμος στη Λιβύη, η απίστευτη διαμάχη στο Ιράκ, όλες αυτές οι διαμάχες τροφοδοτούνται από το εμπόριο όπλων και φυσικά όλες δημιουργούν μαζικά θύματα. Η κατοχή μιας χώρας από μία άλλη δημιουργεί μία άλλη κατοχή. Ένας μεγάλος Ιρλανδός συγγραφέας ο Τζον Κόνολι, ένας μεγάλος σοσιαλιστής είπε, μία χώρα που κατέχει μία άλλη δεν μπορεί η ίδια να είναι ποτέ ελεύθερη και μιλούσε φυσικά για τη Μεγάλη Βρετανία και την Ιρλανδία. Αλλά οι συνέπειες αυτής της κατοχής είναι καταστροφικές για τους ανθρώπους. Σήμερα λοιπόν εμείς θρηνούμε το θάνατο της Σιρίν Αμπού Άκλεχ μιας δημοσιογράφου από το Αλ Τζαζίρα η οποία βρήκε το θάνατο, πυροβολήθηκε στο κεφάλι από ισραηλινές δυνάμεις κατοχής στη δυτική όχθη, όπου ίδια έκανε ρεπορτάζ σχετικά με τις ζωές των Παλαιστινίων ανθρώπων. Δυστυχώς ακολούθησε μακρύς κατάλογος ανθρώπων που σκοτώθηκαν ως αποτέλεσμα αυτής της κατοχής. Σήμερα, ακόμη και στην κηδεία της ο ισραηλινός στρατός κατάφερε να διαταράξει την κηδεία και το φέρετρο έπεσε στο έδαφος ως αποτέλεσμα αυτής της παρέμβασης. Σήμερα η αλληλεγγύη μας, οι σκέψεις μας βρίσκονται μαζί της και με τους οικείους της αλλά ταυτόχρονα οι σκέψεις μας βρίσκονται με τον παλαιστινιακό λαό γιατί κατοχή πρέπει να σταματήσει, δεν μπορεί να συνεχιστεί, δεν είναι βιώσιμη. Έτσι λοιπόν η αλληλεγγύη μας βρίσκεται με τα θύματα του πολέμου. Αλλά όταν σταματήσουν οι εχθροπραξίες και όταν οι δυνάμεις κατοχής αποσυρθούν αυτό δεν είναι πάντα το τέλος της ιστορίας. Στο Αφγανιστάν για παράδειγμα η κατοχή άρχισε το 2001 σε σχέση με τους δυτικούς εμείς πολεμήσαμε κατά της κατοχής στη Γάζα. Δεν μιλάω για το Ιράκ, μιλώ για το Αφγανιστάν που ήταν λίγο πριν. Είκοσι χρόνια μετά, 21 για να μην πιο ακριβής, απεσύρθησαν τα στρατεύματά, έφυγαν και το Αφγανιστάν τώρα είναι η πιο πεινασμένη πιο φτωχή και οι πιο καταπιεσμένη χώρα στον κόσμο. Γιατί δεν αποτελεί ένα επιτυχημένο παράδειγμα παρέμβασης πρόκειται και μία απόλυτη καταστροφή καθώς οι Αφγανοί άνθρωποι, οι Αφγανοί πολίτες, μάλλον, προσπαθούν να ζητήσουν κάπου αλλού ασφαλές καταφύγιο στον κόσμο. Πάντοτε οι φτωχότεροι στα φτωχότερα μέρη υποφέρουν ως αποτέλεσμα του πολέμου. Εκείνοι που έφυγαν από το Ιράκ και από πολλές άλλες διαμάχες ανά τον κόσμο είναι θύματα πολέμου. Τώρα υπάρχουν 70 εκατομμύρια άνθρωποι στον κόσμο που είναι πρόσφυγες. Αυτός είναι παραπάνω από τον πληθυσμό του Ηνωμένου Βασιλείου. Σκεφτείτε το. 70 εκατομμύρια άνθρωποι πρόσφυγες. Κανονικοί, συνηθισμένοι άνθρωποι που προσπαθούν να επιβιώσουν σε έναν σκληρό και άδικο κόσμο, που προσπαθούν να επιβιώσουν στον κόσμο. Και οι φτωχότερες χώρες πολύ συχνά κουβαλούν τα μεγαλύτερα αιτήματα για πρόσφυγες. Υπάρχουν αιτήματα από το Μπαγκλαντές, υπάρχουν αρκετοί αριθμοί σε αφρικανικές χώρες, σε όμορες αύριο όπως και τεράστιοι αριθμοί σε στρατόπεδα, σε κέντρα φιλοξενίας στη Λιβύη και αλλού. Επίσης, υπάρχουν εκείνοι που θέλουν να πάνε σε ένα μέρος ασφαλές, εκείνοι που πεθαίνουν διασχίζοντας τη Μεσόγειο, εκείνοι που πεθαίνουν προσπαθώντας να περάσουν τη Μάγγη, να πάνε από τη Γαλλία στη Βρετανία και εκείνοι οι οποίοι τοποθετούνται σε ειδικά κέντρα, όταν πηγαίνουν σε διάφορες χώρες. Για παράδειγμα στην

Ευρώπη ο Frontex προέβη σε επαναπροωθήσεις και εξεπλάγην σχετικά με τις εξελίξεις σε αυτό το επίπεδο. Εμείς ένα κομμάτι της αριστεράς, ένα κομμάτι του σοσιαλιστικού κινήματος ανά τον κόσμο ποτέ μα ποτέ δεν πρέπει να υποκύψουμε στην ξενοφοβική ρητορική κατά των προσφύγων. Είναι ανθρώπινα όντα όπως εσείς, όπως εγώ που πρέπει να επιβιώσουν σε αυτό τον κόσμο. Πρέπει λοιπόν να τείνουμε μία χείρα φιλίας και όχι να τους καταδικάζουμε, όχι να είμαστε ρατσιστές εναντίον τους.

Αυτό σημαίνει ότι εγώ υποστηρίζω απολύτως και αποδέχομαι με χαρά τους Ουκρανούς πρόσφυγες που έρχονται στη δική μου χώρα και σε άλλες και θαυμάζω την υποστήριξη που τους έχει δοθεί. Πράγματι, μιλούσα σε Ουκρανούς πρόσφυγες την προηγούμενη εβδομάδα στη δική μου κοινότητα, στο Βόρειο Λονδίνο.

Όμως υπάρχουν και άλλοι πρόσφυγες που δεν λαμβάνουν αυτού του είδους την υποδοχή και καταλήγουν ζώντας σε φτώχεια και απελπισία. Χρειαζόμαστε δίκαιη και αξιοπρεπή μεταχείριση για όλους τους πρόσφυγες, για όλους τους μετανάστες, είτε είναι από την Υεμένη, το Αφγανιστάν, τη Συρία, την Ουκρανία ή οπουδήποτε στον κόσμο. Και πράγματι χρειαζόμαστε, όπως είπε και ο Γιάνης, μια διεθνή πολιτική. Όχι μόνο για να καλύψουμε το άμεσο αίτημα κατάπαυσης του πυρός στην Ουκρανία, αλλά και γιατί χρειαζόμαστε μια άλλη κατεύθυνση, μια παγκόσμια στρατηγική. Οι δαπάνες άμυνας αυξάνονται. Οι ΗΠΑ πέρασαν τον μεγαλύτερο προϋπολογισμό από ποτέ για θέματα άμυνας. Οι χώρες του ΝΑΤΟ έχουν ενθαρρυνθεί να πάνε σε δαπάνες μεγαλύτερες του 2% του ΑΕΠ τους σε έξοδα της Συμμαχίας. Όταν μια σύρραξη συνεχίζεται οι έμποροι όπλων πιέζουν τις κυβερνήσεις τους ώστε να αγοράσουν περισσότερα όπλα. Δεν έχει σημασία σε ποια χώρα είσαι. Όλοι το κάνουν. Το κάνουν στη Ρωσία, το κάνουν στην Ευρώπη, το κάνουν στις ΗΠΑ. Όλοι πιέζουν. Οι έμποροι όπλων μετά πιέζουν τους εαυτούς τους και πιέζουν να υπάρχουν διαμάχες και πόλεμοι. Για αυτό άλλωστε μιλήσαμε σήμερα το πρωί στην κοινή συνέντευξη τύπου. Τι είπαμε; Μιλήσαμε για ένα μέλλον δεν θα υπάρχει η ιδέα ότι οι στρατιωτικές συμμαχίες φέρνουν ειρήνη, ενώ θα προωθηθεί η ιδέα της συνεργασίας, η ιδέα του να αντιμετωπίσουμε τα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν όλοι οι άνθρωποι. Αυτό το καλοκαίρι θα υπάρξει ένα πολύ σημαντικό συνέδριο στη Βιέννη για την αρχή της διαδικασίας ώστε να δοθεί μια πραγματική ζωή στη συνθήκη απαγόρευσης των πυρηνικών παγκοσμίως. Η ιδέα είναι να αποτινάξουμε τα πυρηνικά δια παντός. Μιλάμε για όπλα μαζικής καταστροφής και αν ποτέ χρησιμοποιηθούν θα πεθάνουν εκατομμύρια άνθρωποι με το πρώτο κύμα, εκατομμύρια άνθρωποι με το δεύτερο κύμα και μετά δεν θα μπορούμε καν να μετράμε γιατί δεν θα υπάρχει κανείς να μετρά. Πρέπει να ξεφορτωθούμε τα πυρηνικά δια παντός.

Η πανδημία του covid μας έδειξε πόσο άδικος και άνισος είναι αυτός ο κόσμος. Όταν άρχισε η πανδημία ο ΠΟΥ είπε ότι ήθελε καθολική πρόσβαση στην περίθαλψη για όλους τους πολίτες του κόσμου. Ένας πολύ μικρός αριθμός χωρών έχουν καθολική δωρεάν πρόσβαση στην υγεία. Αυτή η πανδημία εξέθεσε την ανισότητα και τη φτώχεια στον πλανήτη, εξέθεσε τον τρόπο με τον οποίο οι φτωχότεροι άνθρωποι ενδέχεται να προσβληθούν περισσότερο από μολυσματικές ασθένειες και επίσης εξέθεσε το καλό και το κακό στην ανθρωπότητα. Το καλό είναι πολίτες που συνέρχονται για να υποστηρίξουν ο ένας τον άλλο, για να υποστηρίξουν εκείνους που αντιμετωπίζουν δυσκολίες και να δώσουν ευκαιρίες ώστε όλοι να ξεπεράσουν το πρόβλημά τους. Και ήταν πολύ αποτελεσματικοί. Υπάρχει εκείνη η γενιά που ποτέ δεν θα ξεχάσει αυτό το αίσθημα αλληλεγγύης. Όμως υπάρχει και το κακό. Η άλλη όψη του νομίσματος είναι κάποια γκροτέσκα κέρδη από τους μεγάλους φαρμακευτικούς ομίλους καθώς υπερχρέωναν για έρευνα εμβολίων, που πληρώθηκε από το δημόσιο κορβανά σε κάθε χώρα και σημειώθηκαν τεράστια κέρδη από την πανδημία. Αν υπήρχε ποτέ περίπτωση δημόσιας ιδιοκτησίας των φαρμάκων, θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για το πώς η πανδημία εξαπλώθηκε στον κόσμο. Ορίστε λοιπόν μια περίπτωση δημόσιας ιδιοκτησίας. Αυτή η κατάσταση οδήγησε σε μια πτώση του επιπέδου ζωής, ενώ ταυτόχρονα υπάρχει και μια επιδείνωση των κοινωνικών τάξεων. Τώρα λοιπόν πρέπει να πω ότι έχουμε μια νέα διαδικασία λιτότητας που απαιτείται από τους παγκόσμιους χρηματοοικονομικούς θεσμούς

και με χαρά εκτελείται από διάφορες χώρες στον κόσμο. Ταυτόχρονα, υπάρχουν περισσότεροι δισεκατομμυριούχοι και περισσότερος πλούτος στα χέρια των λίγων, στα χέρια μικρών κοινοπραγιών και υπερπλούσιων ανθρώπων. Άρα λοιπόν, πέρα από την πανδημία, στο παρασκήνιο, όταν όλοι φοβούνται για το τι πρόκειται να συμβεί, κάποιοι άλλοι άνθρωποι τα τσέπωναν χοντρά. Το μάθημα είναι ότι χρειαζόμαστε τι; Χρειαζόμαστε σοσιαλισμό. Χρειαζόμαστε διαμοιρασμό πλούτου, χρειαζόμαστε αυτούς τους πόρους να τους απολαμβάνουν όλοι. Και χρειαζόμαστε ένα εναλλακτικό οικονομικό σύστημα το οποίο θα φέρει όλα αυτά. Αυτό το εναλλακτικό σύστημα είναι αυτό που πρέπει να προωθήσουμε. Εσείς βιώσατε το τι σας έκανε η τρόικα στην Ελλάδα. Σε άλλες χώρες έχει άλλο όνομα, άλλα η οικονομική ανασυγκρότηση τι σημαίνει συνήθως; Κακά νέα για τους φτωχότερους στην κοινωνία.

Με εντυπωσίασε ιδιαίτερα η ομιλία που έγινε χθες από κάποιο άνθρωπο των συνδικάτων στην Ελλάδα. Έχετε δημόσιο νερό ακόμη. Κρατήστε το. Είχαμε τη Μάργκαρετ Θάτσερ στη Μ. Βρετανία, ίσως να την έχετε ακούσει. Ήταν πολύ φίλη με έναν Αμερικανό πρόεδρο, τον Ρόναλντ Ρέιγκαν, οι οποίοι πίστευαν ότι έχεις όλες τις στρατιωτικές υπηρεσίες και την αστυνομία στο κράτος, ενώ όλα τα υπόλοιπα πρέπει να είναι στον ιδιωτικό τομέα. Το νερό είναι ένα από τα πράγματα που ιδιωτικοποιήθηκε στη Μ. Βρετανία και για πάρα πολλά χρόνια ξεπουλήθηκε στον ιδιωτικό χώρο, σε πάρα πού χαμηλές τιμές. Αυτό οδήγησε σε δύο πράγματα. Πούλησαν όσα περισσότερα μπορούσαν, έδιωξαν όσο το δυνατόν περισσότερους από το προσωπικό και έβγαλαν τεράστια κέρδη. Ίσως να έχετε ακούσει για το τέρας του Λοχνές, το οποίο θυλείται ότι βρίσκεται στη μεγαλύτερη λίμνη της Σκωτίας. Διαχειρίζονταν τόσο άσχημα το σύστημα που στη Βρετανία, που ποσότητα νερού που αντιστοιχεί στη λίμνη του Λοχνές χάνεται κάθε χρόνο λόγω διαρροών των αγωγών. Μόνο πέρυσι υπήρχαν 400.000 απορροές αποχέτευσης και αποβλήτων σε ποτάμια. Στο Κοινοβούλιο λοιπόν είπα την προηγούμενη εβδομάδα ότι ο τρόπος για να έχουμε καθαρά ποτάμια και καθαρό νερό είναι να το πάρουμε από τα χέρια των κερδοσκόπων και να το δώσουμε σε εκείνους που θα το διαχειρίζονται με υπεύθυνο τρόπο, όπως θα έπρεπε. Όμως η φτώχεια που έχουμε είναι επίσης εξαιρετικά σοβαρή. Τώρα στη Βρετανία έχουμε περισσότερες τράπεζες τροφίμων από καταστήματα Μακντόναλντς. Οι άνθρωποι που κάνουν χρήση των τραπεζών τροφίμων δεν το κάνουν για διασκέδαση, το κάνουν από απελπισία. Δεν είναι πάντα άστεγοι ή άνεργοι, υπάρχουν και άνθρωποι οι οποίοι εργάζονται, όμως οι μισθοί τους είναι ανεπαρκείς, δεν μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες τους. Έτσι έχουν πρόσβαση σε τράπεζες τροφίμων για να επιβιώσουν. Έχει να κάνει με το τι κάνουμε εμείς. Στηρίζουμε βεβαίως τις τράπεζες τροφίμων. Όμως πρέπει να κινητοποιηθούμε απέναντι στην κρίση των μισθών εκεί και να απαιτήσουμε αξιοπρεπείς ελάχιστους μισθούς, όχι μόνο σε μία χώρα, αλλά σε όλες τις χώρες. Και να δοθεί ένα τέλος στη φοροαποφυγή, στη φοροδιαφυγή, στους φορολογικούς παραδείσους που μας έχουν στοιχίσει τόσο πολύ. Αυτού του είδους το κοινωνικό πρόγραμμα και κοινωνική δικαιοσύνη πρέπει να φέρουμε. Είναι μεγάλη η μάχη για να περάσει αυτό το μήνυμα. Γιατί όπως είπε και η Έτσε, το θεμελιώδες μήνυμα της Δεξιάς είναι το άτομο, μπορείς να τα καταφέρεις μόνος σου. Εντάξει, όμως θα πρέπει να εκμεταλλευτείς κάποιον άλλο. Και μετά θα πρέπει να πετάξεις τη σκάλα ώστε να διασφαλίσεις ότι μετά από εσένα δεν θα ανέβει κανένας άλλος. Δημιουργείται έτσι τεράστιο επίπεδο φτώχειας σε παγκόσμιο επίπεδο. Κοιτάξτε το παγκόσμιο χάσμα μεταξύ φτωχών και πλουσίων στον κόσμο. Οι εναλλακτικές πρέπει να υπάρχουν, όμως η δουλεία μας είναι να δημιουργήσουμε την ενότητα για να το κάνουμε αυτό. Ο σοσιαλισμός προέρχεται από ένα βασικό ανθρώπινο ένστικτο, το οποίο είναι ότι εμείς διαφυλάσσουμε την υπόλοιπη κοινότητα. Ο σοσιαλισμός της κοινότητας είναι όταν μια κοινότητα συνέρχεται για να προσπαθήσει να αμυνθεί υπέρ ενός νοσοκομείου ή σχολείου που κλείνει, ή μιας δημόσιας υπηρεσίας που κλείνει. Ή μπορεί να απαιτήσει καθαρό αέρα, καθαρό νερό. Να απαιτήσει καλύτερα και μεγαλύτερα σχολεία, περισσότερους δασκάλους, καλύτερη υγειονομική περίθαλψη, καλά αμειβόμενες θέσεις εργασίας για τους νέους όταν τελειώσουν την κατάρτιση και την εκπαίδευσή τους, ό,τι έχουν επιλέξει να κάνουν.

Τι μπορούμε να κάνουμε εμείς στην Αριστερά για να προωθήσουμε την ενότητα ώστε να τα πετύχουμε όλα αυτά; Όπως πολλοί από εσάς εδώ, ήμουν πολύ συντετριμμένος, αλλά και πολύ θυμωμένος με τα αποτελέσματα των εκλογών στον πρώτο γύρο στη Γαλλία, όταν ο Μελανσόν έχασε με πάρα πολύ μικρή διαφορά από τη Λεπέν. Γιατί; Γιατί δεν πήρε αρκετές ψήφους. Γιατί; Γιατί υπήρχε ένα χάσμα, μια ρήξη στην εκστρατεία της Αριστεράς. Η Αριστερά βρισκόταν σε διαφορετικά στρατόπεδα ταυτόχρονα. Δεν μπορούμε να έχουμε αυτήν την πολυτέλεια. Δεν μπορούμε να έχουμε τη Λεπέν να είναι η φωνή της γαλλικής εργατικής τάξης. Ευτυχώς είδα ότι εμπλουτίστηκε το κίνημα από όλες τις δυνάμεις της Αριστεράς και όταν γίνουν οι επόμενες εκλογές θα υπάρχει ενωμένη Αριστερά. Είναι δική μας δουλειά να τους στηρίξουμε στην εκστρατεία τους. Να πάρουμε αυτό το μάθημα και να το δούμε σε ευρύτερο πλαίσιο, σε όλη την Ευρώπη, παντού. Ναι, έχουμε διαφορές, έχουμε συζητήσεις, έχουμε εντάσεις στις συζητήσεις μας, όμως μην μένουμε σε στεγανά και να αρνούμαστε να ακούσουμε τους υπόλοιπους. Τα θεμελιώδη που πρέπει να προωθήσουμε είναι τα εξής: ειρήνη, ανθρωπισμός, αλλαγή στο οικονομικό σύστημα και στις οικονομικές συνθήκες. Μας έλεγαν κάποτε συχνά, δέχτηκα και μια ερώτηση μάλιστα σήμερα το πρωί, χάσατε τις εκλογές, δεν είστε πρωθυπουργός, ούτε ο Γιάνης είναι πρωθυπουργός της Ελλάδας, το γνωρίζουμε δεν χρειάζεται να μας το λέτε. Και ήταν σαν ένα συμβούλιο απόγνωσης. Όμως κοιτάζω γύρω τον κόσμο και βλέπω κάτι διαφορετικό. Βλέπω ότι οι κοινότητες οργανώνονται, αντιπαλεύουν και κερδίζουν. Έχουμε την ηρωική καμπάνια των Ινδών αγροτών η οποία νίκησε τους στόχους της κυβέρνησής τους να καταστρέψει τις κοινότητες και τον κλάδο τους. Η ελπίδα που υπάρχει σήμερα σε πάρα πολλές χώρες της Λατινικής Αμερικής. Ήμουν στη Χιλή πρόσφατα και συναντήθηκα με ανθρώπους που δεν είχα δει για πολλά χρόνια. Ήταν άνθρωποι που είχαν φύγει από τη Χιλή το 1973, μετά από το φασιστικό πραξικόπημα που ήταν υπεύθυνο για το θάνατο του Σαλβαδόρ Αγιέντε και οδήγησε πολλούς στην εξορία. Συναντήθηκα με αυτούς τους συντρόφους που είχαν έρθει στη Μ. Βρετανία, στη Σουηδία και σε άλλες χώρες, όπου έκαναν τεράστιο έργο ως αντιπολίτευση και τελικά κατόρθωσαν να επιστρέψουν στη χώρα τους. Και μου είπαν πως αισθάνονταν που περίμεναν να δουν πραγματική αλλαγή στη Χιλή. Μια πραγματική αλλαγή που την έφεραν οι διαμαρτυρίες και οι σοσιαλιστικές ιδέες, αλλά και μια ελπίδα, όπως αυτή που ενέπνευσε ο Βίκτορ Χάρα ή ο ποιητής Πάμπλο Νερούδα. Αυτή η αίσθηση ελπίδας υπάρχει και στη Βολιβία, όπου η κυβέρνηση ηττήθηκε, όμως κέρδισε τις εκλογές. Και έχουμε και εκλογές που θα έρθουν σύντομα στην Κολομβία. Οι εκλογές στην Κολομβία θα είναι συναρπαστικές, εξαιρετικά σημαντικές, με την ιδέα ότι κάποιος από την Αριστερά μπορεί να γίνει πρόεδρος στην Κολομβία και να ενώσει το λαό αυτής της χώρας, ότι ο πλούτος της χώρας θα μοιραστεί στο λαό της και δεν θα τον φάνε οι τεράστιες επιχειρήσεις. Μιλώ για λαούς που έχουν επανέλθει. Ο Λούλα, ως πρόεδρος της Βραζιλίας, ο οποίος μπήκε στη φυλακή και απομακρύνθηκε, όμως τώρα το Εργατικό Κόμμα, με πάρα πολλούς άλλους συμμάχους στην Αριστερά, το πολεμάει. Και εμείς στηρίζουμε τον Λούλα. Γιατί θέλουμε να δούμε εκείνη την ημέρα που ο Λούλα θα επιστρέψει ως πρόεδρος, ως απάντηση σε εκείνους που δεν προσφέρουν παρά μόνο κατάθλιψη. Έτσι λοιπόν το κάλεσμα για ενότητα για μένα είναι πάρα πολύ σημαντικό. Έξω από την αίθουσα, όταν μπαίνει κανείς, υπάρχει μια πολύ ωραία έκθεση που αφορά στον Τζούλιαν Ασάντζ και στις δημόσιες φωνές για τον Τζούλιαν. Ο Τζούλιαν Ασάντζ είπε την αλήθεια για αυτό που έκαναν οι Αμερικανοί στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ, στο Γουαντάμαμο και εξέθεσε την αλήθεια για τόσα πολλά πράγματα. Αν ήταν δημοσιογράφος στη Ρωσία και είχε πει διάφορα μυστικά της Ρωσίας στις ΗΠΑ θα ήταν ήρωας, θα έπαιρνε μετάλλιο. Όμως ο Τζούλιαν Ασάντζ αποκάλυψε την αλήθεια για τη συνηγορία των δικών μας χωρών στη συμπεριφορά των ΗΠΑ. Βρήκε αρχικά καταφύγιο στην πρεσβεία του Εκουαδόρ στο Λονδίνο και τώρα βρίσκεται σε φυλακή υψίστης ασφαλείας κάποιος που δεν έχει καταδικαστεί για τίποτα. Και αν ο υπουργός Εσωτερικών της Μ. Βρετανίας αποφασίσει να τον στείλει στις ΗΠΑ, αυτό θα σημαίνει 175 χρόνια φυλάκισης σε φυλακή υψίστης ασφαλείας. Ο Τζούλιαν Ασάντζ μιλά για όλους μας, είναι η δική μας φωνή, η φωνή της ανθρωπότητας. Κάντε λοιπόν ό,τι μπορείτε για να στηρίξετε τον Τζούλιαν Ασάντζ και να μην εκδοθεί. Είναι πολύ ενδιαφέρον ότι τα ΜΜΕ στον κόσμο φαίνονται να εκνευρίζονται από την υπερβολική εμπλοκή του κόσμου σε αυτήν την εκστρατεία. Το λέω σε όλους τους φίλους στα μέσα ενημέρωσης. Ο Ασάντζ είπε την αλήθεια για αυτά τα πράγματα, αυτό σημαίνει ερευνητική δημοσιογραφία.

Είναι για να κάνει τη ζωή άβολη για αυτούς που κατέχουν υψηλά αξιώματα. Ο Τζούλιαν λοιπόν τους προκάλεσε και για αυτό τον έβαλαν στη φυλακή. Απελευθερώστε τον!

Το τελευταίο που θέλω να πω έχει να κάνει με τη σχέση μας με το φυσικό κόσμο. Μπορεί να ακούγεται λίγο τρελό, μάλιστα όταν έκανα τέτοιου είδους παρατηρήσεις σε μια εκστρατεία μου έλεγαν “Τζέρεμυ, παρακαλώ, μη μιλάς τόσο για τις μελισσούλες, τα έντομα και τα φυτά...”. Όμως το έκανα και ξέρετε γιατί; Γιατί το θέμα του κλίματος και η περιβαλλοντική κρίση πρέπει να αντιμετωπιστεί ολιστικά. Ναι, έχει να κάνει με το φαινόμενο του θερμοκηπίου, με την αύξηση των θερμοκρασιών, με την ατμοσφαιρική ρύπανση, την καταστροφή της ποιότητας του αέρα, τη μόλυνση των ποταμών, την καταστροφή της βιοποικιλότητας. Και εμείς είμαστε κομμάτι του πλανήτη και βασιζόμαστε για την ύπαρξή μας στο σύνολο του φυσικού κόσμου και περιβάλλοντος. Όταν πήγα στη Σύνοδο Κορυφής για το Κλίμα στο Παρίσι ήταν εκεί ηγέτες όλων των χωρών και πήρα θάρρος από όλα όσα είχαν ειπωθεί. Μάλιστα είχαμε οργανώσει και ένα μικρό σεμινάριο, συζητούσαμε με ανθρώπους. Υπήρχαν άνθρωποι οι οποίοι ήθελαν να ακούσουν το μήνυμα και να εμπλακούν στην προσπάθεια. Έχει να κάνει λοιπόν με την προστασία και την ενίσχυση της βιοποικιλότητας. Μετά στη Γλασκώβη δεν υπήρξε ανάλογη επιτυχία, με την έννοια ότι οι διακηρύξεις ήταν περιορισμένες, υπήρχε ξέπλυμα “οικολογικών” προσπαθειών, υπήρχε lobbying... Ξαφνικά οι άνθρωποι άρχισαν να προσποιούνται ότι είναι πάρα πολύ πράσινοι. Όμως παράλληλα είχε οργανωθεί και μία εβδομάδα εναλλακτικών εκδηλώσεων στη Γλασκώβη και οι άνθρωποι παρακολούθησαν αυτές τις εκδηλώσεις. Τεράστιος αριθμός ανθρώπων ήρθε στη Γλασκώβη με την ελπίδα ενός πιο βιώσιμου κόσμου, όμως οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα έκαναν απεργία και ήταν γεμάτη σκουπίδια εκείνη την εβδομάδα η Γλασκώβη. Ένωσαν λοιπόν τις δυνάμεις τους με το προσωπικό καθαριότητας της Γλασκώβης για καλύτερες εργασιακές συνθήκες, αλλά και για μείωση των αποβλήτων. Υπήρχε δηλαδή μια ενότητα της εργατικής τάξης της Γλασκώβης και του παγκόσμιου περιβαλλοντικού κινήματος. Αυτή την ενότητα θέλουμε για να έχουμε περιβαλλοντική δικαιοσύνη. Δεν θα σταματήσει η κλιματική αλλαγή αν δεν έχουμε αλλαγή του συστήματος που βασίζεται στην εκμετάλλευση των φυσικών πόρων, αν δεν έχουμε μια οικονομία που να μπορεί να λειτουργεί βιώσιμα. Ξέρω ότι ακούγεται περίπλοκο, όμως δεν είναι. Όταν αντιμετώπιζα αυτά τα θέματα και ήθελα να δω πώς μπορούσα να αναπτύξω την πολιτική του κόμματός μου σε συζητήσεις που είχα με μέλη του Κοινοβουλίου μου έλεγαν “Τζέρεμυ, όποια πολιτική και να ακολουθήσουμε θα πρέπει να είναι κάτι που να πηγαίνουμε στα σπίτια και να μπορούμε να πούμε ότι αυτή η πολιτική είναι για σένα, όπου και αν εργάζεσαι, στη βιομηχανία ή αλλού”. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι μια πράσινη βιομηχανική επανάσταση. Πώς το κάνεις αυτό; Δημόσιες επενδύσεις, προηγμένη τεχνολογία. Να δίνεις στον κόσμο μερίδιο από τον βιώσιμο πλούτο. Μπορεί να γίνει. Αλλά δεν μπορεί να γίνει αν παραμείνουμε στις οικονομίες της ελεύθερης αγοράς, στην αδικία και τη φτώχεια. Εμείς είμαστε η πράσινη βιομηχανική επανάσταση. Αυτό πρέπει να είναι το σλόγκαν της Αριστεράς σε όλον τον κόσμο, γιατί μόνο η πράσινη βιομηχανική επανάσταση μπορεί να σώσει αυτόν τον πλανήτη.

Ο σοσιαλισμός έχει να κάνει με τη συμβίωση με τη φύση, με το να κατανοείς τον άλλο, με την αλληλεγγύη. Αλλά έχει να κάνει και με την αναγνώριση της προέλευσης των δικαιωμάτων μας. Έχουμε περάσει από όλη αυτή την ωραία ροή της ιστορίας. Βλέπουμε ιστορικούς αγώνες. Ποιος έθεσε τέρμα στη δουλεία στον κόσμο, στο εμπόριο των σκλάβων; Στο σχολείο μου είχαν πει ότι το έκανε ένας εξαιρετικός κύριος, μέλος των Τόρηδων στο Κοινοβούλιο της Μ. Βρετανίας. Αυτός πέρασε ένα νομοσχέδιο για να τελειώσει η δουλεία. Ανοησίες. Τι συνέβη; Οι σκλάβοι που είχαν καταφέρει να επιβιώσουν ήταν σε συνεχή επανάσταση. Υπήρχαν συνεχείς εξεγέρσεις σκλάβων στη Τζαμάικα, η οποία ήταν το πλουσιότερο μέρος παραγωγής ζάχαρης του πλανήτη. Υπήρξαν εξεγέρσεις, οι σκλάβοι έκαψαν τις σοδειές, έκαψαν και τα σπίτια των ιδιοκτητών τους. Σαν αποτέλεσμα, χιλιάδες εξ αυτών θανατώθηκαν, όμως συνέχισαν γιατί ήταν αποφασισμένοι ότι δεν ήθελαν να συνεχίσουν να ζουν ως σκλάβοι αυτοί και τα παιδιά τους. Και τελικά η δουλεία καταργήθηκε. Και αυτό το πέτυχαν οι ίδιοι, με τη δράση τους. Θέλω η διδασκαλία της ιστορίας να δείξει αυτό, πώς έχουμε φτάσει εδώ. Πώς κερδίσαμε το δικαίωμα ψήφου; Το έδωσε η άρχουσα τάξη. Το

έδωσαν οι βασιλείς, η αριστοκρατία; Όχι, το κέρδισε ο λαός. Πώς οι γυναίκες απέκτησαν το δικαίωμα ψήφου; Στη Μ. Βρετανία υπήρχαν οι σουφραζέτες και η αποφασιστικότητα και η οργάνωση των γυναικών το κατάφερε. Ήταν θρίαμβος και επίτευγμα των ίδιων των γυναικών. Όπως είπαμε και πριν, οι ίδιες οι γυναίκες τώρα αντιμετωπίζουν και καταπολεμούν τη βία κατά των γυναικών. Σοσιαλισμός δεν μπορεί να υπάρχει χωρίς πραγματική ισότητα, ακόμη και στις ευκαιρίες για όλους. Πώς πέρασε ο νόμος περί των ατομικών δικαιωμάτων στις ΗΠΑ; Συνέχιζε ο ρατσισμός, οι διακρίσεις, παρόλο που υπήρχαν οι νόμοι. Υπήρχαν ενσωματωμένες διακρίσεις κατά των μαύρων. Όμως είχαμε τις εξεγέρσεις κατά του ρατσισμού και αυτές έφεραν αποτέλεσμα που οδήγησαν σε νόμο. Έχει να κάνει με τη δική μας δύναμη και την πίεση που ασκούμε. Ο σοσιαλισμός έρχεται από τις κοινότητές μας. Ας σταματήσουμε λοιπόν να είμαστε αμυντικοί και ας αρχίσουμε να είμαστε απαιτητικοί. Να απαιτούμε αξιοπρεπή υγεία, αξιοπρεπή σχολεία, αξιοπρεπείς θέσεις εργασίας, μια κοινωνία που να παρέχει ασφάλεια σε όλους, να παρέχει δικαιώματα σε όλους, προστασία σε όλους. Αυτό σημαίνει ότι η δουλειά μας πρέπει να είναι εκπαίδευση. Εκστρατείες, αλλά να αποδίδονται και κίνητρα στους νέους. Οι νέοι, οι οποίοι μεγαλώνουν σε έναν κόσμο όπου υπάρχει καταναλωτισμός, πολλές επιλογές και πάρα πολλές πηγές πληροφόρησης. Μπορεί κάποιος μέσω του τηλεφώνου του να δει και να μάθει τα πάντα παντού. Αυτό που δεν συνειδητοποιούμε είναι ότι υπάρχει αλγόριθμος που σου λέει τι πρέπει να βάλεις και τι θέλεις να ψάξεις. Προσωπικά, μου έρχονται συνεχώς ειδήσεις για την Άρσεναλ. Εντάξει, υποστηρίζω την Άρσεναλ, όμως δεν είναι το μοναδικό πράγμα στη ζωή μου. Το τηλέφωνό μου όμως νομίζει ότι είναι. Μου δίνει αυτές τις πληροφορίες, είτε τις θέλω, είτε όχι. Μπορώ βέβαια να τις παρακάμψω, αλλά δείτε την ευφυΐα αυτών των αλγορίθμων και δείτε όπως με τον Τραμπ, τον Μπολσονάρο και άλλους, πώς αυτή η τεχνολογία μπορεί να πωλήσει και να αγοράσει πράγματα, να επηρεάσει κόσμο και να αλλάξει μυαλά. Να δημιουργήσει ακόμη και ρατσισμό, φόβο κίνδυνο για τους ανθρώπους. Πρέπει να σκεφτούμε τον τρόπο με τον οποίο ένας μικρός αριθμός τεράστιων εταιρειών ελέγχουν τα μέσα. Πρέπει να βγει το μήνυμα έξω και να δώσουμε ελπίδα στους ανθρώπους. Πρέπει να διαμορφώσουμε μια κοινωνία που να είναι κατάλληλη για την επόμενη γενιά, γιατί φοβάμαι ότι οι νέοι μεγαλώνουν και είναι υπερβολικά αγχωμένοι και χρεωμένοι γιατί πάνε στο πανεπιστήμιο. Τώρα πληρώνουν και την κρίση του στεγαστικού, γιατί πληρώνουν τεράστια ενοίκια. Έχουν ανασφάλεια. Και τώρα τους λέμε ότι οι δημόσιες υπηρεσίες που θα υποτίθεται θα απολάμβαναν στην υγεία και αλλού πλέον θα εξαφανιστούν, γιατί όλα θα ιδιωτικοποιηθούν και θα μπουν στην οικονομία της αγοράς. Και όσοι είναι λιγότερο ικανοί, όσοι δεν έχουν ιδιαίτερα επιτεύγματα, δεν θα το χαρούν αυτό. Πρέπει να δημιουργήσουμε ένα χώρο δικαιοσύνης. Είναι ένα τεράστιο έργο. Κανείς δεν τα κατάφερε ποτέ μόνος. Η ενότητα του κόσμου είναι απαραίτητη, σε όλες τις εκστρατείες, σε όλες τις ομάδες. Θα πρέπει να καταλάβουμε από που προερχόμαστε για να μάθουμε που θα πάμε. Σας ευχαριστώ.